

Weight pulling

Naozajstný vzťah - reprezentácia Poľsko

Oči sú dôležité - českí reprezentanti

JANO KERUL'

Je tu jar, a s ňou prichádzajú nové nápady a nové výzvy pre každého z nás. Pre nás „psičkarov“ výzvy môžu znamenať veľmi veľa rôznych vecí a cieľov. Jeden z nich môže byť aj 2350 kg. Čo to je tých 2350 kg? Je to minuloročný rekord a aj doterajší rekord v Slovenskej republike v disciplíne weight pulling. Pre tých, ktorým táto čísovka nič nehovorí, trochu vysvetlenia. Weight pulling je disciplína, kde jeden jediný pes ťahá určitú záťaž (zväčša je to vozík, no môžu to byť aj sane, pokiaľ je to na snehu) na určitú vzdialenosť. U nás je to 10 m. Viem, že je to atypická disciplína, a u nás príliš nepoznaná a možno aj zatracovaná. Pravda je taká, že pri weight pullingu pes nepodskakuje, ani nikoho nehryzie, ani nebeží za ničím imaginárnym, ale jednoducho premenia svoju oddanosť páňovi do niečoho hmatateľného. Do niečoho, čo je cítiť, ak ste dostatočne blízko pri aktéroch tohto preteku. Je to zvláštne, ale je to tak. Pri tomto preteku nemôžete používať žiadnu návnadu, žiadnu odmenu, proste nič!!! Ste tam len vy váš pes a oči divákov. Aký to je pocit? Aké sú to zážitky? Aké pôžitky?

Tu je malá rekonštrukcia:

Stojíte so svojim psom (nazvime ho Bas) pri svojom aute a predstavujete si, ako zvládnete nasledujúcu váhu. Ako sa pohnú kolieska na tom nešťastnom vozíku a zastavia sa až po 10 m. Z predstáv vás vytrháva len výkrik divákov z „arény“, ktorý sa vytvoril okolo pullingovej dráhy, a poviete si „Ďalší, ktorý to zvládol!“. Pozriete sa Basovi do očí a vnoríte sa do iného sveta. Cítite každú sekundu, ktorá odoberá určený čas na zdolanie 10 m dráhy. Cítite aj to, ako vám už dýchajú diváci na chrbát, keď privolávané svojho Basa. Všetko je také skutočné. A teraz, keď to už máte v hlave spoločne s Basom, je čas na ten správny ťah! Kráčate k dráhe, čo pripomína arénu, v ktorej to vrie, a tlak emócií sa cez úzky vchod tlačí von, aby vám vydláždil cestu. Posledné kroky k inému svetu. To, čo prebehlo v hlave, je skutočnosťou. Takou skutočnou, až si musíte dávať pozor. Váš spoločník v tomto boji sa rozhoduje, ako ďalej? Vaše pohľady, ktoré sa spoja, však nepoznajú prehru. Ešte krok a ste dnu. Pohltí to každého, kto tam vstúpi ako vyzývateľ. Táto aréna nemá oplotenie z drevených trámov, táto hranica je z divákov, ich emócií, ich pohľadov, tleskaní, kričania a v strede tohto všetkého ste VY. Dvaja bojovníci so svojim svetom a cieľom porazia tých 10 m. Pristupujete k lanu. Zapínate Basa. Ešte posledná kontrola

postrojov, ešte posledný dotyk, pohladenie na výzvu. Oči sa dohodnú a: „Je tu čas na boj“. Dvíhate sa od Basa, ruky sa rozovrú, a v tej chvíli pocítite čas 1, 2, 3, 4... beží a je ho tak málo. Zaznie povel, lano sa napína spolu so svalmi, a tu je tá chvíľa, ktorá už bola prežitá v predstavách. „Pohni sa, ty nešťastný vozík!“ Čas už nebeží, priam letí, a vtom sa kolieska pohnú, krok za krokom bojuje Bas a víťazstvo sa blíži. Ten pocit je hrejivý a aréna už dvíha vlnu emócií, čo vyvrcholia do náručia a vychutnáte si spoločne ten pocit víťazstva. Dokázali sme to! Tieto zážitky nás spájajú navždy.

Toto je WEIGHT PULLING. Toto sú preteky, kde sa dá „prežiť“ víťazstvo. A tu je tá výzva 2350 kg, ktorá čaká na bojovníkov. Kde? No predsa v Jaklovciach. 28. júna sa stretneme v aréne a zažijeme to, čo som tu len písal. Skutočnosť je iná. Je omnoho skutočnejšia!

Niekedy vás mrzí! Niekedy vás obleje pot! Nezabudnete však na to po celý budúci rok!!!

V Jaklovciach 28. júna 2008 na už X. kynologickom dni!

A teraz to vríe - reprezentácia Poľsko

Do náručia - reprezentácia Slovensko